

Č.j. 3/3/2011

Znalecký posudek

Znalce Mgr. Michala Mazla, IČ 45 611 262, zapsaného Krajským soudem v Praze
pro obor kriminalistika, specializace společenská závadnost textů a zástupné symboly a
pro obor sociální vědy, odvětví politologie, specializace extremismus

Na základě „Opatření“ podle § 105 odst. 1 tr. řádu pod čj. KRPÚ – 161 – 9/TČ – 2011 – 040871 – VA vydaného dne 17. ledna 2011 policejním orgánem Policie ČR, Krajské ředitelství Policie ČR, Služba kriminální policie a vyšetřování, Územní odbor Most, 1. Oddělení obecní kriminality, Václava Řezáče č.p. 224/3, 434 75 Most

v trestní věci obviněné Lucie Šlégrové, nar. [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE]
[REDAKCE], stíhané pro přečin Projev sympatií k hnutí směřujícímu
k potlačení práv a svobod člověka podle § 404 trestního zákoníku, měl znalec posoudit a
zodpovědět otázky vztahující se k veřejnému projevu obviněné, který byl pronesen dne 17.
11. 2010.

Otázky položené znalci zněly:

1. *Vyhodnoťte veřejný projev obviněné Šlégrové ze dne 17. 1. 2011¹ (projev je zálohován videozáznamem a následným přepisem do textu).*
2. *Vyjádřila obviněná svým veřejným projevem sympatie k hnutí (současnému či zaniklému), které prokazatelně směřuje k potlačení práv a svobod člověka či zda ve svém projevu hlásá rasovou, etnickou, národnostní, náboženskou či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob. Pokud ano, popište historický a společenský kontext v jakém lze spatřovat společenskou škodlivost veřejného projevu Lucie Šlégrové.*
3. *Další dle znalce relevantní skutečnosti ve věci zjištěné.*

¹ Zde se zjevně jedná o chybu v psaní, pozn.znalce, správně má být 17. 11. 2010

Nález

Znalci byly předloženy následující dokumenty:

1. Záznam o zahájení úkonů trestního řízení ve výše uvedené věci ze dne 3. ledna 2011, č.j. KRPU – 161 – 1/TČ - 2011 -040871-LP
2. Zpráva ředitele ÚOOZ ze dne 8. prosince 2010 k akci konané dne 17. 11. 2010, č.j. ÚOOZ – 348 – 35/ČJ – 2010 – 200407, kde se v příloze č. 1 nachází přepis projevu L. Šlégrové ze dne 17. 11. 2010, v příloze č. 2 odborné vyjádření M. Mazla o národním socialismu, v příloze č. 3 informace k osobě Lucie Šlégrová
3. Usnesení ze dne 17. ledna 2011, kterým bylo zahájeno trestní stíhání Lucie Šlégrové, pro přečin „Projev sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka“ podle § 404 tr. zákoníku a navazující spisová dokumentace v této věci, jejíž součástí jsou i webové prezentace obviněné, její články a fotografie dostupné např. v rámci sociálních sítí
4. Videozáznam SKPV Most, Policie ČR, nazvaný Pochod DSSS v Janově, okr. Most 17. 10. 2010, kde se mezi 30 min 39 sek a 35 min 49 sek záznamu nachází proslov obviněné, korespondující s přepisem, viz bod 2.
5. Videozáznam ÚOOZ Praha, Policie ČR, kde se identický proslov jako v bodě 4. nachází mezi 21 min 14 sek a 26 min 22 sek.

Znalec vyhodnotil oba záznamy a zjistil, že jsou identické s doslovným přepisem pořízeným Policií ČR. V následujícím posudku proto znalec vychází z tohoto přepisu.

Použitá literatura:

- Bundesamt für Verfassungsschutz: *Symbole und Zeichen der Rechtsextremisten*. Köln: BfV, 2004.
- Mareš, M.: *Pravicový extremismus a radikalismus v ČR*. Barrister & Principal, Brno 2003.
- Mareš, M.: *Terorismus v ČR*, Brno: CSS, 2005.
- Mareš, M. : *Symboły používané extremisty na území ČR v současnosti*. Praha: MVČR, 2006.

- Národní odpor, <http://www.odpor.org>
- Autonomní nacionalisté, <http://www.nacionaliste.com>
- <http://autonomnimedia.wordpress.com/>
- <http://cz.altermedia.info>
- Davies, N.: Evropa, Dějiny jednoho kontinentu, Praha: Prostor, 2000
- Mertl, J.: Z dějin politického myšlení, Praha: Orbis, 1943
- Steinertová, M.: Hitler, Praha: Kma, 2007
- Heydecker, J. J., Leeb, J.: Norimberský proces: Praha: Euromedia Group, k.s. – Ikar, 2007
- Bedurfig, F.: Třetí říše a druhá světová válka, Lexikon německého nacionálního socialismu 1933 – 1945, Praha: Prostor, 2004
- Knopp, G.: Hitler, Praha: Knižní klub, 1998
- Burleigh, M.: Třetí říše – nové dějiny, Praha: Argo, 2008
- Vajtauer, E.: Jak po Mnichovu (Můžeme jít s Německem?), Praha: Melantrich, 1939
- www.holocaust.cz
- www.rexter.cz
- <http://www.hdot.org/en/trial/defense/funke/420>, podklady obhajoby pro soudní při ve věci Irving vs Lipstadtová
- Poznatky a materiály získané při výzkumu politického extremismu.

Posudek:

K otázce č. 1:

V úvodu projevu obviněná konstatuje:

„jsem ráda, že jsme se tu dnes sešli v úctě ke všem, kteří se na tomto místě před dvěma lety postavili systému a nenechali se zastavit ani policejním terorem“...a dále v projevu mimo jiné uvádí:

„Ukažme jim, že my národní socialisté, nejsme žádné ovce, co se budou jen přizpůsobovat“:...“Pokud si páni vyvolení myslí, že nás svými represemi umlčí, jsou na omylu“...“je třeba ukázat, že nás nezastraší. Je třeba stát za těmi, které vězní“...“My musíme být tím silným organismem“...“tudíž musíme i nadále pokračovat jedinou správnou cestou, cestou národního socialismu“.

V proslovu se hovoří o národním socialismu, k němuž se mluvčí pozitivně hlásí, když se sama označuje za národní socialistku a když cestu národního socialismu označuje za jedinou správnou.

Nacionální socialismus byl politickým hnutím ve dvacátých letech dvacátého století především v Německu (případně na území jiných států s německou populací), reprezentovaným organizací Nacionálně socialistickou německou dělnickou stranou, jejímž vůdcem byl Adolf Hitler. Hnutí získalo sílu v důsledku těžké hospodářské krize, která v třicátých letech minulého století postihla svět, a s níž je někdy co do rozsahu a hrožících důsledků srovnávána současná ekonomická krize. Hnutí od počátku své existence organizovalo a aktivně realizovalo politické násilí proti oponentům, vedlo lživou, očerňující antisemitskou propagandu, odmítalo demokratický politický systém jako tzv. "marxistický liberalismus". Hnutí se během své existence pokusilo získat moc ve státě ozbrojeným pučem, po neúspěchu zvolilo metodu získání moci "politickou cestou", což se mu též v roce 1933 podařilo. Před uchopením moci mělo nacionálně socialistické hnutí kromě Hitlerova proudu ještě proud reprezentovaný bratry Ottou a Gregorem Strasserovými, který byl výrazně socialističtěji orientován, jeho vliv byl však Adolfem Hitlerem zcela eliminován. Pokud jde o teoretický základ nacionálního socialismu, ten se vyznačoval silným eklekticismem a ideologickým vulgarismem. K jeho typickým znakům náleží:

a) hlásání přirozené, nezvratné, biologicky předurčené nerovnosti mezi lidmi - Hitler byl přesvědčen o tom, že lidstvo se dělí na nositele a ničitele kultury, přičemž dělícím mu byla rasová čistota. Za nositele kultury, panskou rasu, oprávněnou vést ostatní, považoval tzv. Árijce. Tato vykonstruovaná rasovo - etnická skupina, která podle (již v roce 1888 vyvrácené) teorie o "árijské invazi" expandovala do Evropy z území současného Íránu a Indie a civilizovala ji, byla v nacionalistických romantických a mystických textech 2. poloviny devatenáctého století, které Hitlera zásadně ovlivnily, postupně ztotožněna s germánskou jazykovou skupinou. Protikladem Árijců a synonymem rasové nečistoty a kulturní vykořeněnosti byli pro Hitlera Židé, které považoval za "smrtelné nebezpečí".

b) národ je popisován jako živý organismus sám o sobě, nadřazený jednotlivcům, zájmům národního hnutí je třeba se plně oddat (podle Hitlerova hesla "my nepotřebujeme znárodňovat banky, my znárodňujeme lidské bytosti"), přičemž "zájmy národa" byly ideology hnutí "vědecky" rozpoznány dedukcí z přírodních zákonů a výslovně legitimovaly jakkoli protizákonné či amorální postupy (včetně masových vražd celých biologicky či etnicky

definovaných skupin, prováděných zcela odosobněným, průmyslovým a přitom všeobecně utajeným způsobem), které takto identifikovaným zájmům vyhovovaly

c) adorace boje a násilí v rámci "nového", "nebezpečného" životního stylu a při obstarávání "životního prostoru" pro národ

d) liberalismus, kapitalismus, demokracie, parlamentarismus jsou odmítány jako židovské konstrukty k ovládnutí světa, přičemž vše, co se stavělo proti nacionálnímu socialismu bylo označeno za marxistické, židovské nebo zednářské

e) vůdcovský princip. Hitler k němu ve svém základním díle Můj boj říká, že „stát musí svou organizaci, počínaje nejmenší buňkou obce až po nejvyšší velení celé Říše, zakotvit v principu osobnosti. To znamená, že nerozhoduje žádná většina, nýbrž jedině odpovědné osoby...každému muži jsou k ruce poradci, avšak rozhodnutí učiní muž“.

Na tyto teoretické základy navazují praktické postupy, kterými je nacionální socialismus charakteristický, a které jeho představitelé neváhali i veřejně přiznávat. Patří k nim lživá, kolovrátková propaganda, neustále jednostranně podněcující nenávist a zášť vůči určitým skupinám obyvatel. Patří k nim také organizování pogromů, úmyslné vyvolávání fyzického násilí, pouliční boj.

Nacionálně socialistické hnutí po uchopení moci v roce 1933 v Německu vytvořilo totalitní a agresivní režim, který nestrpěl jakoukoli opozici, podřizoval ideologii veškerý život občanů, falšoval dějiny, masivně potlačoval lidská práva a od roku 1939 vedl agresivní válku. Na obsazených územích (často za pomoci místních kolaborantů) realizoval okupační teror.

Teoretické hlásání kolektivní židovské viny za ohrožení německé krve i kultury postupně v praxi nacionálně socialistického režimu vyústilo v rozhodnutí všechny Židy povraždit, což nacionálně socialistický režim z významné části pak skutečně uskutečnil. Systematické vraždění pouze z důvodu etnické příslušnosti postihlo i další národy. Součástí hlášané nerovnosti byl také odpor k lidem zdravotně postiženým, kteří byli také systematicky vražděni.

Nacionálně socialistický režim tím, že rozpoutal druhou světovou válku, je historicky zodpovědný za smrt 62 537 400 lidí (z čehož 5 754 000 představují oběti židovského holocaustu).

64

Vedoucí představitelé nacionálně socialistického režimu a některé jeho organizace (SS, Gestapo, vedení NSDAP, SD) byly v rámci Norimberského tribunálu zřízeného dle Londýnské dohody o trestání válečných zločinců z 8. srpna 1945 po válce odsouzeny (a organizace uznány za zločinecké organizace) za spiknutí, zločiny proti míru, proti lidskosti a válečné zločiny, a výsledky tohoto řízení mají mít přímou závaznost pro orgány České republiky (viz např. čl. 9 a 10 Statutu Mezinárodního vojenského soudního dvora vyhlášeného pod č.164/1947 Sb. zák.). Nacionální socialismus a jím reprezentovaný režim byly v době okupace Československa propagandou a udavačstvím podporovány také některými českými politickými stranami, jako byly např. Národně socialistická česká dělnická a rolnická strana nebo Český národně - socialistický tábor – Vlajka, Moravští národní socialisté, nebo Národně socialistické hnutí pracujícího lidu či Česká národně socialistická strana dělnická (tzv. malostranští fašisté). Organizátoři a aktivisté těchto stran byli po válce většinou popraveni nebo odsouzeni k vysokým trestům vězení.

Na historický nacionální socialismus navazuje neonacismus. Ten čerpá z odkazu historického nacionálního socialismu, přičemž řadu jeho teoretických konceptů i praktických přístupů kopíruje, zasazuje je však do moderního kontextu. K jeho charakteristickým znakům patří:

- a) "bílý" rasismus, pracující s koncepcí nadřazenosti árijských národů, když tyto bílé národy jsou vnímány šířeji než u Hitlera, a mohou sem patřit i takové, které by Hitler pokládal za podřadné, tj. dochází zde k přechodu od Hitlerova pangermánského etnocentrismu k bílému etnopluralismu, s tím korespondující vytváření široké rasistické internacionály, volného seskupení vzájemně kooperujících organizací se stejným programem, usilujících odstranit z omezeného nacionalismu vyplývající vzájemné rozpory a nahradit je společně sdílenými hodnotami a metodami v zájmu dosažení světové nadvlády „bílé rasy“
- b) tvrzení o soustavné židovské konspiraci se světovládnými ambicemi (např. tvrzení o tzv. Z.O.G., tj. židovské okupační vládě), obohacené o popírání a relativizování zločinů historického nacionálního socialismu, mimo jiné i zdůrazňováním válečných aktů Spojenců, kde došlo k vysokým ztrátám civilního obyvatelstva
- c) přímé i nepřímé podněcování nenávisti k Romům, Židům, homosexuálům, cizincům a ustavičné přesvědčování okolí o nespravedlivém zvýhodňování menšin a diskriminaci většinového „bílého“, „zákony respektujícího“ obyvatelstva, snaha vytvářet obecné povědomí, že je regulární formou občanské sebeobranou používat vůči „zvýhodňovaným“ menšinám násilí

d) odmítání liberalismu, demokratického právního státu, tolerance jako falešných konceptů pro oklamání veřejnosti

e) aktivismus, budování stranických struktur s ambicí být alternativou k údajně nefungujícím mocenským strukturám státu - různé stranické gardy, stráže, atd.

Neonacisté používají rozličné strategie uplatňování svých zájmů, od terorismu, přes snahu o standardní politickou činnost (s kterou je dle charakteru právního prostředí spojena větší či menší míra formální umírněnosti) až po aktivity kulturní a sportovní, vždy však se skrytým poselstvím propagace hnutí. Mezi významné organizace mezinárodního neonacismu patřil **Blood and Honour** a **Combat 18**. V USA působí např. NSDAP/AO a **Národní aliance**. Nejdůležitější neonacistické organizace působící v ČR v současné době jsou **Národní odpor** (používající v současné době také označení Odpor nebo Svobodný odpor či Svobodná mládež) a Autonomní nacionalisté, regionálně organizované buňky aktivistů neonacistického hnutí. Jak Národní odpor, tak Autonomní nacionalisté se inspiroují v Německu, kde tamější scéna z důvodu silné státní represe vůči neonacistickému hnutí používá modifikovanou symboliku. Její součástí je například heslo „národní, aktivní, sociální odpor/akce/výzva/revoluce“, v různých modifikacích, stejně jako heslo o „autonomním nacionalismu“.

Konkrétně v českém politickém prostředí může mít hlášení se k národnímu socialismu jiný význam než hlášení se k nacionálnímu socialismu hitlerovské provenience. Na konci 19. století vygenerovala v českém politickém prostředí strana usilující skloubit myšlenky odmítající internacionalismus nastupující sociální demokracie s myšlenkami potřebných sociálních reforem. Jednalo se o Stranu národních dělníků vzniklou v roce 1897, postupně nazývanou Národně sociální strana v Čechách, na Moravě, ve Slezsku a Dolních a Horních Rakousích, od roku 1900 Česká strana národně –sociální, od dubna 1918 Česká strana socialistická, po 28. Říjnu 1918 Československá strana socialistická, od roku 1926 Československá strana národně – socialistická a po únoru 1948 Československá strana socialistická. Strana realizovala program umírněný, prodemokratický, nevykazovala žádné známky podpory soudobých totalitních hnutí. Čelnými představiteli této strany byly například Edvard Beneš, nebo Milada Horáková. Existuje několik malých stran bez podstatného významu, které usilují na tento subjekt po roce 1989 navázat. V produkci Nejvyšším správním soudem rozpuštěné neonacistické Dělnické strany bylo možné zaznamenat pokusy účelově se odkazovat na tuto stranu, aby se tím obhájilo v českém prostředí používání mezinárodních

symbolů neonacistického hnutí. Neonacisté však svým programem, ale i svými aktivitami jsou v naprostém nesouladu s myšlenkami hlášenými stranou Edvarda Beneše a Milady Horákové a uváděné odkazy jsou nepochybně zcela ahistorické a účelové.

K analyzovanému projevu je třeba dále uvést, že mluvčí dále pozitivně hodnotí účastníky protiromského pokusu o pogrom, ke kterému došlo v Janově v listopadu 2008. O lidech, kteří realizují „represe“, hovoří jako o „vyvolených“, což je oblíbené označení pro Židy v rámci obecně používané nacistické terminologie. Jde tedy o latentní projev antisemitismu. Dále se v proslovu hovoří o potřebě podporovat ty, které jsou v rámci represe systému věznění. Toto souvisí s kultem tzv. P.O.W. („vězňů rasové války“), v rámci neonacistické scény. Jde o uctívání lidí, kteří jako přívrženci neonacistického hnutí spáchali kriminální zločin a jsou za to věznění. V celkovém souhrnu je projev jednoznačným přihlášením se k existujícímu politickému hnutí (nacionální socialismus) a k některým jeho nosným myšlenkám (antisemitismus, podpora P.O.W.).

K otázce č. 2:

Vzhledem k policií předloženému spisovému materiálu lze mimo vší pochybnost konstatovat, že mluvčí odkazuje na aktivity českého neonacistického hnutí, jakožto hnutí, které prosazuje myšlenky rasové, etnické a sociální nenávisti, že tyto aktivity jednoznačně pozitivně propaguje, chválí a podporuje.

K otázce č. 3

Znalec nad rámec výše uvedeného nepokládá za potřebné uvést další skutečnosti.

Mgr. Michal Mazel

Praha, 19. 3. 2011

Znalecká doložka

